

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 424/25
4.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела силовање из члана 178 став 1 КЗ и др, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo.бр.349/24 од 26.03.2025. године и жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Драшковића, изјављених против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.488/24 од 19.03.2025. године, у седници већа одржаној 04.06.2025. године, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду истог дана, донео је следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Драшковића, па се пресуда Вишег суда у Београду К.бр.488/24 од 19.03.2025. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.488/24 од 19.03.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења једног кривичног дела силовање из члана 178 став 1 КЗ за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од девет година и због једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, након чега је на основу одредбе члана 67 КЗ окривљеном опозвана условна осуда изречена правноснажном пресудом Основног суда у Сомбору К.бр.129/22 од 09.02.2022. године

којом му је изречена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року провере од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело те је узета као утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и даљом применом одредбе члана 60 и 63 КЗ окривљени је осуђен на јединствену казну затвора од 10 година у коју ће се урачунати време проведено у притвору. Према окривљеном је на основу члана 87 КЗ, у вези са чланом 246а став 5 КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета – 0.42 грама опојне дроге марихуане, док је у смислу члана 258 став 4 ЗКП оштећена ББ ради остваривања истакнутог имовинскоправног захтева упућена на парницу, а окривљени је у смислу члана 264 став 4 ЗКП ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка те је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде, благовремене жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.349/24 од 26.03.2025. године због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду тако што ће окривљеном изрећи јединствену казну затвора у дужем трајању;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Драшковић, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду изрекне окривљеном јединствену казну затвора у краћем трајању.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр. 468/25 од 21.05.2025. године, изнео предлог да се жалба јавног тужиоца усвоји као основана и донесе пресуда у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа на којој је размотрио списе, заједно са ожалбеном пресудом и изјављеним жалбама, пресуду је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, па је, по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе су неосноване.

Према ставу овог већа Апелационог суда у Београду првостепени суд је правилно приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА због извршених кривичних дела правилно утврдио и адекватан значај дао свим околностима из члана 54 КЗ које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена.

Наиме, као олакшавајуће околности на страни окривљеног суд је правилно ценио искрено држање пред судом односно признање извршених кривичних дела за које се окривљени терети чиме је окривљени неспорно допринео бржем и лакшем утврђивању чињеничног стања у предметној кривично-правној ствари те израженом кајању због извршења кривичних дела, док је као отежавајућа околност цењена ранија осуђиваност окривљеног и то пресудом Основног суда у Сомбору К.бр.514/23 од 12.10.2023. године, правноснажне истог дана. Ценећи даље степен кривице јачину

повреде и угрожавање заштићеног добра посебно околности под којима је кривично дело силовање извршено и последице које исто несумњиво има на оштећену, то је Виши суд у Београду као првостепени суд правилно најпре окривљеном опозвао условну осуду изречену пресудом Основног суда у Сомбору К.бр. 129/22 од 09.09.2022. године правноснажном истог дана, те је казну затвора у трајању од седам месеци узео као утврђену, а затим је правилно окривљеном због извршења кривичног дела силовање из члана 178 став 1 КЗ претходно утврдио казну затвора у трајању од девет година, а због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ претходно утврдио казну затвора у трајању од осам месеци те даљом применом одредбе члана 60 КЗ окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од десет година у коју казну је сходно одредби члана 63 КЗ правилно урачунао време које је окривљени провео у притвору. И према ставу овог суда овако изреченом јединственом казном затвора у трајању од десет година ће се остварити сврха кажњавања изрицањем кривичних санкција које су предвиђене одредбом члана 4, 42 КЗ односно довољно ће се утицати на окривљеног да убудуће не врши оваква и слична кривична дела.

Следом реченог, жалбени наводи јавног тужиоца о томе да је суд окривљеног благо казнио јер није у довољној мери ценио утврђене отежавајуће околности односно превелик значај је дат олакшавајућим околностима, те се истиче да је окривљени према доказима у списима дуго времена пратио жртву силовања, чекао погодан тренутак да је нападне што је учинио на сред улице у строгом центру града и окривљени се није зауставио ни по наиласку случајног пролазника при чему је проналазио различите начине да сломи отпор жртве који није био безначајан након чега је побегао са лица места претходно натеравши оштећену да уклони доказе кривичног дела и стављајући јој у изглед зло уколико га изда односно пријави полицији при чему је био недоступан државним органима у наредних шест дана, а пропустио је да цени и побуде из којих је кривично дело учињено, те чињеницу да је окривљени покушао да оправда своје поступке објашњавајући да је имао сексуалне потребе, али дуго није имао сексуални однос, а оштећена му је деловала као лака девојка несигурна у себе провокативно обучена те му је деловало да би била са њим уколико би је то питао, те жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Драшковића о томе да је првостепени суд пропустио као олакшавајуће околности да цени године живота окривљеног, околност да је у време извршења кривичних дела био у стању смањене урачунљивости изазване конзумацијом алкохола те посебно тешке личне и породичне прилике окривљеног које су обележиле његов живот, односно да је окривљеног мајка напустила када је имао три године због чега је живео са оцем и бабом, а мајка живи са новом породицом и не жели да окривљени буде пријављен на њеној адреси због чега је остао без пребивалишта при чему и отац има нову породицу и синови очеве супруге су малтретирали окривљеног када је имао 12 и 14 година, оцењени су као без утуцаја на другачију одлуку суда у овој кривично-правној ствари. Ово због тога што је према налажењу овог суда првостепени суд као што је речено правилно утврдио и адекватан значај дао свим околности из члана 54 КЗ које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, имао је у виду личне и породичне прилике окривљеног, те околности извршених кривичних дела, а јединствена казна затвора у трајању од десет година је према налажењу овог суда адекватна како тежини извршених кривичних дела тако и личности окривљеног као извршиоца због чега другачијим жалбеним наводима правилност и законитост пресуде у делу одлуке о казни није основано доведена у

питање.

Следом свега реченог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Записничар-виши саветник
Јелена Каличанин Војновић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић